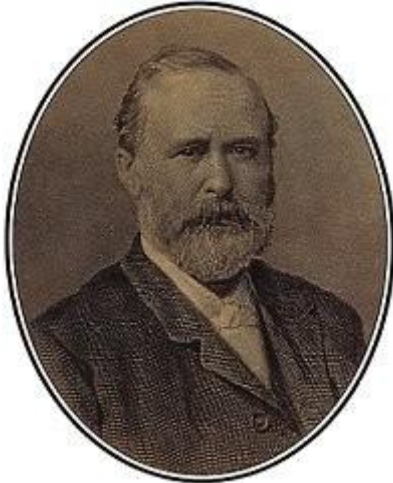

De geschiedenis van de Stetson hoed

Introductie

Als er iets was waar John B. Stetson een hekel aan had, was het regen. Het klimaat aan de oostkust van de Verenigde Staten verergerde namelijk zijn tuberculose. Op advies van zijn arts trok hij daarom begin 1850 naar het westen, naar Colorado.

In 1860, tijdens het goudzoeken in de bergen van Colorado, ging zijn gezondheid echter snel achteruit, mede door het slechte weer in het berggebied. Hij kwam erachter dat bevervacht geen water vasthield en bouwde hiervan een tent om zich tegen de regen en de kou te beschermen. Ook kreeg hij het idee om

deze kennis in hoeden te verwerken.

Stetson, afkomstig uit een hoedenmakersfamilie, herinnerde zich de woorden van zijn vader die hem uitgelegd had dat een grote ruimte aan stilstaande lucht bovenin de hoed een goede isolerende werking had, en besloot een hoed van bevervacht te gaan maken.

Diezelfde bevervacht wordt nu nog verwerkt in sommige hoeden. De mate waarin wordt aangeduid met kruisjes. De duurste hoed "the President" kent 100 kruisjes, wat staat voor 100% bevervacht. Tijdens zijn leven in de open natuur had John B. Stetson tevens geleerd dat een brede rand noodzakelijk was om zich goed tegen de elementen te beschermen. De rand hield namelijk zowel direct zonlicht als spetterende regendruppels tegen. Ook maakte hij zijn hoed waterdicht zodat hij hem ook als emmer kon gebruiken.

Stetson begint zijn eigen bedrijf Nadat een ezeldrijver zijn hoed voor \$5 in goud gekocht had besloot de goudzoeker zich verder met het hoeden maken bezig te houden. Met \$100 kapitaal en \$10 aan bevervacht opende hij in 1865 een klein winkeltje in Philadelphia.

Hij zorgde ervoor dat hij zijn hoed altijd droeg en daarmee aandacht trok; daarnaast overtuigde hij iedereen ervan dat hij de beste materialen gebruikte. Iedere hoed werd voorzien van een klein gouden blaadje met zijn naam aan de binnenkant, om de merknaam verder te verspreiden.

De nieuwe hoeden waren erg populair: binnen een jaar moest Stetson personeel aantrekken om aan de vraag te kunnen voldoen. De hoeden waren een groot succes in het dunbevolkte westen waar vechtpartijen aan de orde van de dag waren. Ze konden tegen een stootje en ook al werden ze door meerdere kogels doorboord, ze behielden hun vorm. Aanvankelijk zag men in het oosten niets in de hoeden, maar John gaf niet op. Door meerdere modellen aan te bieden kon iedereen zijn eigen model en stijl uitkiezen.

Symbool voor de cowboy

De originele hoed, die hij "The Boss of the Plains" had genoemd, werd het symbool van het Wilde Westen en creëerde het beeld van de Amerikaanse cowboy. De Amerikaanse filmindustrie gebruikte de witte en zwarte hoeden om de good guys en the bad guys, de goederikken en de slechterikken, aan te duiden.

Stetson zelf was echter als filantroop meer geïnteresseerd in de betere mens en hij was goed voor zijn personeel: hun beloning bestond onder andere uit kostenloze gezondheidszorg en aandelen in het bedrijf. Daarnaast stichtte hij een universiteit en opende een ziekenhuis.

In 1886 groeide de hoedenmakerfabrikant uit tot grootste hoedenproducent ter wereld met meer dan 4.000 medewerkers en in het jaar dat Stetson stierf, 1906, bereikte het een productie van 2.000.000 hoeden